

Sen

— murat-aydin · 13 Eylül 2009

Sen, yakıyorsun yürekleri
Kan ağlatıyorsun kalpleri
Gülünün hasretiyle yaşayan
Sesini işitip de kavuşamayan
Bülbül' sün.

Sen ruhlarda bir sızı
Özlerde bir sancı
Kalplerde bir hüznün
Keklik' sin.

Sen endamı güzel, duruşu güzel
Bakışı güzel, gamzesi güzel
Dostluğu güzel bir sırdaş
Azap ikliminin ateşini söndüren alev
Gül' sün.

Sen yapraktaki küçük çiğ tanesi
Meltem rüzgârının azizesi
Kalplere duyulan ılık meşalesi
Bahar sabahının neşesi
Gonca'sın.

Sen kaynağı gönülden olan sözlerin
Gönüllere huzur eleyen dillerin
Uzakta unutulmuş rüyalar
Umutla beslenen hülyalar
Aşk'sın.

Sen, uzaklarda gurbet ellerde
Ulaşılamayan bayram sabahı
Aynı havayı soluklayan karanfil
Gül çehreni cihana yayan mızrak
Başak'sın.

Sen bir lale yüzlü,
Kumral kâkülü güzel
Sümbüller içerisinde gül goncası
Elaya taş bastıran Kardelen
Elmas'sın.

Her türlü hakkı mahfuzdur./Murat AYDIN (simray)